

Psovi je potřeba se věnovat, jednou z možností je záchrannářský výcvik

Luděk Novák se svou ženou hovoravou Ládou, která je českou šampionkou České republiky. Má šestiholeté slovácké psí zhoukák, z toho čtyři záchraťáky.

Jak psa - aby mohl složit zkoušky a být členem brigády?

Když chcete psa kvalitně vycvíčit, musíte se mu déle věnovat. To je individuální záležitost. Já než jdu například ráno do práce, jdu se psem ven a pokračuji mu zadáváním jiné úkoly, abych u něj upevnil základní návyky. Také s ním chodím jednou až dvakrát týdně na cviček. Avšak důležité je rozlišovat mezi výcvikem a výcvikem. Výcvik je především o navázání pozitivních vztahů se psem, které se rozvíjí a upevňují při různých aktivitách. Stačí chodit se psem na procházky nebo si s ním hrát, a poté poznáte, jaký je. Pak teprve můžete zahájit výcvik, při kterém uplatíte znalosti vašeho psa.

Kolik má brigáda členů?

K dnešnímu dni 22, z toho asi třetina členů je z Kroměřížska. Ostatní jsou z Valašského Meziříčí, Vsetína či Zlína. V každém kraji je brigáda jenom jedna.

Zleva: Jiří Konopčík, Luděk Novák a cvičička Dagmar Weissová probírají strategii výcviku při sobotním cvičení v bývalé armádní budově na Hanáckém náměstí.

Záchranná brigáda kynologů Zlínského kraje měla své cvičení minulou sobotu v bývalém vojenském objektu na Hanáckém náměstí. Šlo se zde přes dvacet dobrovolníků se svými čtyřmi přáteli, aby si prakticky nacvičili záchrannou akci. V budoucě byly nachystané sutinové, ve kterých psi podle pachoňových stop dohledávají domnělé zraněné. K čemu je tento výcvik dobrý? Dobrovolaři psůvodi tak mohou připravit své psy ke zkouškám a v budoucnu pomoci při opravdovém neštěstí. O práci dobrovolnické kynologické brigády a také o výcviku a výchově psů jsme si povídali se zakladatelem kroměřížské organizace Ludkem Novákem.

Jaká koliv. Tře-

ba v severo-moravské brigádě má i fenku kokršpaněla. V poslušnosti pokulhává,

Štibora, tak ten se svým psem pohlédne v sutinách po neštěstí v Turecku.

Čím se liší záchrannářská činnost od jiných druhů výcviku psů?

Specifické je to, že sice v první řadě záleží na výcvičnosti psa, ale důležité jsou i dispozice psůvoda - znalosti výcviku psa, fyzická kondice, psychika odolnost, obětavost, vytrvalost a oddanost. Každý, kdo si myslí, že je činnosť oslovuje a chtějí by se jí i se psem věnovat, může kontaktovat vedení brigády na webových stránkách <http://zbk-zlk.tym.cz/>.

Kdo se může stát členem brigády kynologů?

Každý, kdo si myslí, že je činnosť oslovuje a chtějí by se jí i se psem věnovat, může kontaktovat vedení brigády na webových stránkách <http://zbk-zlk.tym.cz/>.

ale v sutinách byla nejlepší, předčila by i typické plemeno pro výcvik - německého ovčáka.

Nepřetřeme žádná plemena, nezáleží na původu psa. Dokonce nemusí být ani čistokrevný, spíš záleží na povazových vlastnostech. Měl by to být temperamentní, ale lehce ovladatelný pes, který má vyvinutý čich a smysl pro pachové práce.

Kolik let se musí pes dohledat někoho zraněného pod sutinami?

Je to individuální, spíše ale záleží na psůvodovi. Když už je zkuseno, může psa na základní zkoušky připravit i v jednom roce. Když nemá práci, při výcviku získá všechny zkušenosti, a už bude vědět, jak zacházet s dalším psem. (smích) Ostatní zkoušky jsou záležitostí celoživotního procesu, dokud je pes fyzicky schopen výcviku, to znamená do osmi, deseti let.

Zúčastnil se někdo z vaší brigády záchranné akce?

Z této skupiny zatím nikdo. Ale můj kamarád Květoslav

Jakou mají lidé možnost své psy cvičit k záchrannářství, když je minimální šance, že se někdy stane členem do akce?

Šance stát se členem pohotovostní jednotky s opravěním k mezinárodnímu nasazení je sice malá, ale někdo nemůže předpokládat, kdy se může v okolí něco stát. A pomocí druhým prostřednictvím svého vyčvičeného psa je tím motivem naší práce.

Když si někdo myslí, že pracovat se psem je pro něj spíš újma, tak je na omylu. Každé zvíře chce vykonávat nějakou činnost. Když se mu někdo nevěnuje, mudi se a poté vznikají problémy. Neposlouchá, dělá naschováky, utíká a podobně. Pes chce začlenit a sám o sobě není konfliktní. Takže je dobré s ním pracovat, otázka je jak. Dnes už existuje hodně možností, třeba byvalým pracovníkům výcviku (parkur), kdy se běhá s psemem přes překážky, pak je to výcvik vrcholné ovladatelnosti, kde prezentujete, co pes doveče, a specifických plemen jsou to dosti podobné. V neposlední řadě je to záchranná činnost. Každý má možnost si vybrat.

Proč jste tedy zvolili záchrannářství?

Myšlím si, že záchrannářství se rozvíjí přirozeně schopnosti psa, které mohou pomoci lidem v nouzi. Když se třeba někdo topil, tak nebude nikdo zkoumat, jestli má pes certifikát nebo ne. Hlavně když pomůže. Psi dokážou donést někomu páč- lo, vestu i dočkatout například surfaře i s přikrem ke břehu.

Říkáte, že se kynologičtí věnujete 45 let.

Vzpomenete se na svého prvního psa?

Toho mi potřásla bábicka, i přes protesty svých rodičů, a byl to foxteriér. Jezdili jsem po vystavách, na kterých se mi velmi zalíbily německé dohy. Takže jsem si v paměti letech poivá dli německou dohu. V kohoutku měl můj pes 91 centimetrů a vážil 75 kilo. Já jsem v té době měl 73 kilo. (smích) Povím vám historku, proč jsem

Proč jste se vzdal před sedmičtvrti orga- niza- cemi, i když

Spolupracujete s nejlepším záchranným slovkami? Třeba s profeso- nálními hasiči, kteří byli u výcviku na Hanáckém náměstí také přítomni?
Zpočátku jsme spolupracovali s Červeným křížem, v posledních letech se díky naší předsedkyni podařilo navázat kontakt s profesionálním hasičem Jiřím Konopčkem z Kroměříže a celým sborem, a snažíme se s ním spolupracovat každý měsíc při skupinovém výcviku. Už jsme třeba navštívili i slabo- váni se psy, takže spolupráce vypadá velmi nadějně. Na bázi přátelských vztahů jsme v kontaktu i s kynologickými kluby, nejvíce s klubem ve Vlkostě na Přerovsku.
Text a foto: Jana Hlavinková